

Edirne Sokakları

– ercaga · 22 Haziran 2016

Kalbini açmış beklerken aydınlıkları gökyüzü mavi duruşuyla selam verdi insanlığa

Bedestenlerde gezen insanlar eski taşların dokusuyla büyülendiler baharat kokuları çareydi halsizliğe

Bir dilenci mahkumdu yalnızlığa ellerini göğe dikmişti vardı acıyla kızarttığı umutları
gerçekleşmeyeceğini bildiği halde

Bütün gölgelerin arasında ağaçlar duruyordu sıcaktan bunalmış hafif rüzgarla
yaprakları sallanıyor şehrin diyalektiğinde

Turistler duraklarda otururlarken aralarında yaşam sorunları konuşuluyor
hallerinden ıssızlık akıyordu sokaklara Tam zamanında başlıyordu minibüslerin geçişi sanki kalabalıklar
içinde bir yalnızlık masalı insanlar kavuşuyordu sonsuz sokaklara

Edirne sokakları hem garibanları, hem zenginleri anlatıyordu gecenin
parıltıları düşünce üzerine yavaşlıkla çabukluk arasında bir zamanda

Zararlar müntehirde serseriler bağlı kibirle akan zararlara saklıydılar
iyiliklerin gizli olduğu zararlarda yere tanımlanamaz bir mekanda

Yararlar yetim bir çocuktu sokaklarda en ihtiyaç duyulan zamanlarda
kaçıyordu bizlerden gizliyordu kendini derin izlere

Sokaklar arasında iyilikle kötülük çatıştıyordu yaşanan her anın
süslü karesinde Varoş bir sokağın arasından mağrurlukla sıyrılarak ulaşılan

lüks bir lokantanın romantik valesinde Sokaklar arasında gezinen munzur çocuklar aradıkları
futbol topunu görmüşlerdi bir spor mağazası vitrininde Edirne sokakları sabahtan akşama kadar

yaşıyor kayboluşları mahallelerinin arasında Yalınlıklar baş göstermekteydi

bayağılıkların kurtulmaya başladığı meskurelerde klasik mimarilerin olgun duruşlarından yeşeren
çiçeklerle Belkiler dururlardı

kesinlikle kesinle belkilerle işimiz yok diyor tüm sonsuzluklar en derin hüznelerde Valilik
binasının önünde gezinen güvercinler buldular rızıkları ve gökyüzüne karıştırlar sıcak bir Edirne günü

Vaftiz edilmiş bir çocuk yüzüyordu ölgün suların pençesinde tahtaları kırılmış eski bir kilisede insanlar
hatırlarken dünü

Vaktinde olmayan bir dileğin en absürd yolcusuydu turist çocuklar beyhude dolaşıyorlardı sonrasıyla
dolaşan sokaklarda

Edirne sokakları boşalıyordu akşamlar yakalaşırken gündüzlerin arasına insanlar
konuşuyorlardı ara sıra Gidiyor gençler evlerine konuşa konuşa evlerine ara mahallelerden yoksul

taşların arasından sıra sıra Seni görmüştüm Edirnenin kimsesiz bir sokağında tek başına
Edirnenin barok sokaklarına karışırken yana yana

Edirnenin sokakları bakışlarla bütünleşiyor sokaklarda
yıldızlanıyor geceler yalnızlığın peşi sıra